

- **Aktuality**
- **Vedoucovské posily**
- **Naše celoročky**
- **Znáte je?**
- **Setkání mládeže Žďár**
- **Ohlédnutí za táborem**
- **Z naší kroniky**
- **Trocha zábavy**
- **Komiks**

OTOČ!

OTROKOVICKÝ ODDÍLOVÝ ČASOPIS

Číslo 4, ročník 11
Podzim 2012

Ahóóój všichni!!!

Nový oddílový rok je už v plném proudu, a tak je nejvyšší čas na další OTOČ. A co všechno v něm najdete?

Nějakou tu aktualitku z obou našich oddílů, představíme Vám naše nové vedoucí, podíváme se, jaké se letos hrají celoročky. V rubrice Znáte je? se seznámíme s postavou papeže Jana Pavla II.

Taky si zavzpomínáme na letošní prázdniny. Prožili jsme parádních 14 dní na táboře. Někteří z nás zase zavítali na celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou.

Nechybí ani články z našich oddílových kronik. Určitě si přečtete tu od Vojcka ze soutěže „21“ - o nejlepší oddíly v republice.

Díky všem, kdo jste nám něco napsali!

Aktuality

Oddíl kluků mezi nejlepšími v republice!

Oddíl kluků se letos už potřetí přihlásil do celorepublikové soutěže „21“ o nejlepší oddíl v ČR. Finálový víkend ve Sloupu v Čechách jsme si pořádně užili. Výsledkem našeho snažení bylo hezké 5. místo. Podrobnosti z této akce si můžete přečíst v kronice na str. 11.

Poděkování

Velké díky těm, kdo se jakkoliv zapojili do letošního misijního jarmarku. Díky všem, kdo přidali svou ruku k dílu a pomohli s vyráběním všech těch nádherných výrobků,, za pomoc s chystáním a uklízením prodejních stánků, za přípravu misijní mše, za hudební doprovod. Díky vám se podařilo vybrat rekordních 38 000 Kč. DĚKUJEME!!!

Hvězdičky—změna!

Scholička Hvězdičky oznamuje, že se začátek pátečních nácviků posouvá na 15:30 hod. Rádi mezi sebou přivítámě další děti, které by se mohly ke zpěvu připojit. Schůzky jsou vždy v suterénu v pátek kromě prázdnin a prvního pátku v měsíci.

Oddílové příspěvky

Milí rodiče, jako každý rok touto dobou, začínáme vybírat členské příspěvky na rok 2013, díky kterým získáváme dotace na tábor, akce a všechny další aktivity našeho oddílu.

Cena zůstává pro oba oddíly stejná jako v minulých letech **250 Kč za člena.**

Peníze odevzdávejte jednotlivým vedoucím ve skupinkách nejpozději do neděle 25. 11. 2012!

Pokud jste v minulém roce měnili trvalé bydliště, nahlaste nám prosím novou adresu.

NOVÉ VEDOUCOVSKÉ POSILY

V novém oddílovém roce jsme v našich oddílech přivítali několik nových tváří v řadách vedoucích.

Skupinku Sluníček posílila Lucka Budínová., skupinu 15 UP zase převzali Paja Ševc a spolu s ním i Luke Čambala. My jsme je poprosili, aby se nám trochu blíže představili a položili jsme jim tři otázky:

1) Kolik let jsi už v oddíle?

Lucka: Je, to je tak dlouho, že si to přesně nepamatuju. Ale určitě jsem začala už jako předškolák:)

Luke: Kolik let jsem už v oddíle? Panečku, to mi bude už nějaká doba... Do oddílu chodím asi od svých 9-ti let, čili kolem 10-ti roků a pořád mě to baví a nepřestává překvapovat.

Ševc: Záludná otázka. Něco mi napovídá, že se psal rok 1997 a mě tehdy bylo 9 let. Předtím jsem byl členem Tygříků pod vedením Peti Staňka.

2) Proč ses rozhodl(a) do toho jít?

Lucka: Chtěla jsem to zkusit, protože mě práce s dětmi baví a jednou možná bude mým zaměstnáním:)

Luke: Proč jsem se rozhodl vést oddíl? Především proto, že nechci, aby jeho čin-

nost skončila a mám rád kontakt s lidmi. Jsem pro každou srandu a takovýchto věcí se mi na schůzkách vždycky dostávalo, proto je to asi hlavně motivace pro mě, abych děckám dokázal zprostředkovat to samé, co jsem tehdy zažíval (a stále zažívám) i já.

Ševc: Nikdy jsem neměl ambice stát se vedoucím. Avšak pravdou je, že mladí lidé dnes hledají jednodušší cesty a nechtějí nést zodpovědnost. Proto jsem byl mile překvapen, že se ke mně připojil také Lukáš Čambala. Největší motivace pramenila ze stálého zájmu se scházet, především z řad mladších či nově příchozích členů

3) Co bys vzkázal(a) svým "novým svěřencům"?

Lucka: Ať se těší, protože já se jen tak nedám:-D

Luke: Nebojte se chodit na schůzky, já vás neukousnu :-D. A pořád je lepší být trošku pokousán, nežli znuděn doma...

Ševc: Především bych jim chtěl poděkovat. Vždyť právě oni vytváří tu vnitřní soudržnost 15up. Čas strávený mezi přáteli v Duchu, přece nemůže být nuda! A také, pokud znají někoho od 15ti let nahoru se zájmem se účastnit a podílet se na tvorbě našeho setkávání, ať neváhají a přivedou i své přátele.

NAŠE CELOROČKY

S novým oddílovým rokem se v našich skupinkách rozeběhly taky nové celoročky:

Žabičky—Postarej se o svého ptáčka

Možná si už někteří z vás všimli, že v zadní místnosti suterénu nám „vyrostl“ strom a na něm se uhnízdlilo několik ptáčků. Nemusíte si dlouho lámat hlavu, kde se tam takový kus přírody vzal. To se jen Žabky letos rozhodly pomoci malým opuštěným ptáčkům.

Na první letošní schůzce jsme si přečetly příběh o ptáčkově, který byl celý život zavřený v kleci a toužil se podívat ven. Jednoho dne zapomněli majitelé klec zavřít a ptáček uletěl. Možnost volně si létat po městě se mu natolik zalíbila, že se rozhodl nevrátit se. Našel si krásný strom v parku, na kterém si vyrobil hnízdo a krásně se vyspal. Ráno však zjistil, že má hlad.

Úkol Žabiček je jednoduchý, zajistit svému ptáčkově dostatek zobání, aby neumřel hladu. Zrníčka, v našem případě korálky, mohou holky dostat za každou účast na schůzce, služby na mši svaté, hru nebo šikovnost. Musí se však také mít na pozoru, protože zrníčka se mohou i odebírat. Teď už je jen na nich, zda jejich ptáček do konce roku přežije. Pevně věříme, že tomu tak bude.

Míša

Sluníčka—Sportovní olympiáda

Holky ze skupinky Sluníček se v letošním roce utkají ve Sportovní olympiádě. Každá bojuje za stát, který si na začátku vylosovala. Za schůzky, hry a akce získávají body a díky nim se pohybují vlajkami po hracím plánu. Postupně procházejí jednotlivými olympijskými disciplínami a vítězem se stane ten, kdo jich stihne v průběhu roku splnit nejvíc.

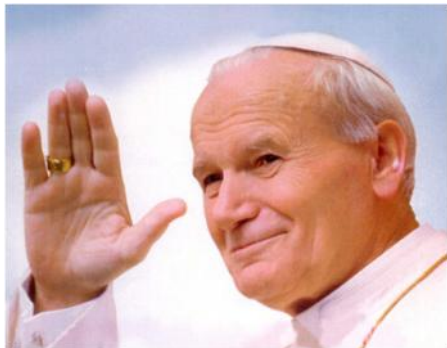
Hanka

Kluci—Ropa stříbro, zlato

Úkolem hry je vydělat co nejvíc dolarů. Ty se dají získat jednak za účast na schůzkách a akcích, ale i za plnění ministrantských služeb. S takto získanými penězi se pak každou schůzku obchoduje - každý si může kupovat nebo prodávat zmíněnou trojici surovin, jejíž cena se každou schůzku mění.

Žán

JAN PAVEL II.—PAPEŽ NEJEN MLÁDEŽE

Někteří z vás jej znali, někteří jen viděli na obrázcích.

Karol Józef Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II., se narodil 18. května 1920 ve Wadowicích u Krakova v Polsku. Měl dva starší sourozence, ale sestra zemřela hned po narození a jeho bratr o 14 let starší podlehl epidemii, když měl Karol 12 let. Byl velmi brzy odkázán sám na sebe, neboť matka Karolovi zemřela v jeho 9 letech a otec v 21 letech. V průběhu jeho studií filozofie vypukla 2. světová válka a Karol musel nastoupit na těžkou práci v kamenolomu a v továrně. Brzy po válce byl vysvěcen na kněze, poté pokračoval ve studiích v Římě, cestoval po Francii, Belgii a Holandsku. V Krakově začal působit jako kaplan, dál studoval na profesora a učil na univerzitě. V 38 letech se stal biskupem, poté krakovským arcibiskupem a v roce 1969 kardinálem. Kardinál Karol Wojtyła byl zvolen papežem 16. října 1978. Přijal jméno Jan Pavel II.

Jen několik dní po svém zvolení mladým lidem říká: "Vy jste naděje církve a světa. Vy jste moje naděje". Později dodává: "Řekněte každému, že papež klade důraz na mladé." V roce 1984 pozval mládež do Říma a první Světový den mládeže se uskutečnil v Římě v roce 1985. Od této

doby se tato setkání konala pravidelně po celém světě. V této tradici setkávání mládeže pokračuje i nynější papež Benedikt XVI.

Doslova legendárním se stalo jeho setkání s mládeží u nás na Sv. Kopečku u Olomouce v roce 1995. Dva roky nato, při jeho dalším setkání u nás, tentokrát v Hradci Králové Jan Pavel II. vzpomínal na mši při setkání s mladými Čechy: Před dvěma lety jsem byl s mnohými z vás na Svatém Kopečku. S radostí stále vzpomínám na toto setkání, při kterém jsem rozebíral modlitbu „Otčenáš“: bylo to jedno z nejhezčích setkání, kterých jsem se kdy zúčastnil....

Sochu tohoto světce budeme mít i u nás v kostele

Na tomto setkání mimo jiné řekl toto: Milovaní chlapi a děvčata! Vám svěřuji úkol přispívat rozhodujícím způsobem k evangelizaci vaší země. Neste Krista do třetího tisíciletí. Důvěřujte mu! Jeho příslib překračuje staletí: „Kdo by ztratil svůj život pro mne a pro evangelium, zachrání jej.“(Mk 8,35) Nebojte se! **Život s Kristem je úžasné dobrodružství. Jenom on může dát životu pravý smysl, jenom on je středem dějin. Žijte z Krista! S Marií! S vašimi světci!**

Jan Pavel II. zemřel 2. dubna 2005. Dožil se necelých 85 let, papežem byl skoro 27 let. Blahořečen byl pouhých 6 let po své smrti, 1. 5. 2011. Jeho svátek si připomínáme 22. října.

Úkol pro tebe:

Zeptej se doma svých rodičů nebo někoho ze svých známých. Možná, že i oni byli na některém ze setkání s Janem Pavlem II.

Celostátní setkání mládeže

Kromě celosvětových setkání mládeže, se také jednou za čas konají i setkání celostátní. To letošní se o letních prázdninách konalo ve Žďáru nad Sázavou a zúčastnila se jej taky skupina našich mládežníků. O své zážitky se s námi podělila Pája Janečková.

Celostátní setkání mládeže je pro mě nezapomenutelným zážitkem. Když se člověk z někama vrátí, často se ho někdo zeptá, co se mu tam nejvíc líbilo. Na tuhle otázku bych ale nedokázala odpovědět, protože toho suprového tam byla spousta!

Bylo dobré, že se každý mohl rozhodnout, kam půjde a kam ne. Nikdo nebyl do ničeho nucený a mnohokrát jsme si mohli vybrat z široké nabídky – jak chceme prožít ranní modlitbu (např. modlitba Taizé), kterou trasou si projdeme pouť, jaká přednáška nás láká...

Já jsem si z těch prvních přednášek vybrala besedu – Jak svědčit o Kristu mezi nevěřícími, kterou měl Jiří Strach. Nejdříve se ptal jeden z organizátorů na připravené otázky a poté se ho mohl kdokoli na něco zeptat a nemuselo se to týkat jen tohoto tématu. Moc se mi líbily jeho názory a hlavně jsme poznali, že je to „normální“ člověk, který má úžasné osobní kouzlo, ale nic ze sebe nedělá.

Ve čtvrtek odpoledne byly na různých místech koncerty. K vybraní byly skoro všechny styly hudby. Já jsem už od začátku byla rozhodnutá, že půjdu na skupinu Michael, kterou jsem jeden rok slyšela na Festivalu pod věží. Nalákala jsem i Lídu, Janču a Marki a myslím, že žádná z nás nebyla zklamaná. Naprosto jsme si to užily.

Setkání bylo parádní tím, kolik se nás tam sešlo. Byla jsem nadšená kapelami, které doprovázely každou mši. Ta atmosféra při večerní modlitbě růžence s biblickými obrazy nebo adorace, kdy držel každý svíčku a kolem nás se to rozzářilo, nebo když všichni zpívali hymnu...je prostě nepopsatelná. Takže všem doporučuju něco TAKOVÉHO zažít! Nebudete litovat a poznáte nové přátele a s těmi, které máte, tam zažijete skvělé chvíle.

OHLEDNUTÍ ZA TÁBOREM

RADOST, DĚCKA, RADOST!

„Dostavte se prosím dne 15. 7. V 13:30 k nastoupení k výjimečnému vojenskému cvičení!“, stálo na povolávacím rozkazu, které obdrželi naši kluci a holky. K nástupu se dostavilo úctyhodných 37 dětí z řad našich oddílů a naše letní dobrodružství mohlo začít.

Cvičení probíhalo na naší „vojenské základně“ v Bánově. Po příjezdu do tábora jsme se rozdělili na 5 skupinek, které tvořily jednotlivé roty. Během 14 dní našeho pobytu jsme zažili mnohá dobrodružství - pronásledovali nepřátelé, chytali zloděje léků, zachraňovali raněné a přenášeli je ve vlastnoručně vyrobených nosítkách. Bláznivému generálu McArthurovi jsme skládali oslavné básně, taky jsme se vydali na skupinkový výlet, při kterém jsme se museli ukrývat před civilisty, luštili jsme všelijaké tajné zprávy, prožili vojenskou olympiádu a spousty jiných věcí. Jednotliví vojáci pak mohli pro sebe za získané body získávat také vyšší hodnosti. Povyšovalo se vždy na večerním nástupu, ale výjimečně se našli i takoví, kteří byli za své přečiny degradováni.

Taky mezi nás zavítal náš vojenský kaplan - otec Josef, který si pro nás připravil zajímavý program, takže došlo nejen na výcvik tělesný, ale i na ten duchovní.

Užili jsme si i nějaké ty mimovojenské radovánky, např. jsme pořádali tržičku. To děti dostaly za úkol vytvořit si výrobky a ty pak měli nabízet vedoucím na trhu. Musím říct, že jak děcka, tak vedoucí si to náležitě užili. Také jsme si vyzkoušeli, jak vojáci na základně prožívají vánoce. Ozdobili jsme si stromeček, vytvořili dárečky, pošmáklí jsem si na štedrovečerní večeri, dokonce nás navštívil pravý nefalšovaný Santa Klaus na saních a nechyběla ani půlnoční.

Čas plynul jako voda a blížil se návrat do civilu. Za těch 14 dní našeho pobytu na základně vládla bezvadná atmosféra, takže se nikomu ani nechtělo domů. Myslím, že ještě dlouho bude na co vzpomínat.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kdo se o letošní tábor zasloužili - všem, kdo pomáhali tábor postavit, vedoucím za přípravu programu, kuchařkám a kuchaři za starost o naše žaludky, řidičům a asistentům za jejich pomoc. A také všem ostatním, kdo na nás po celou dobu mysleli a podporovali nás.

Žán

Vítězný tým—7. rota

Táborové zápisky :-)))))))))

Jedna z oslavných básní
na generála McArthura

Básničky na vedoucí:

Helča vede Sluníčka,
směje se jak Mánička.

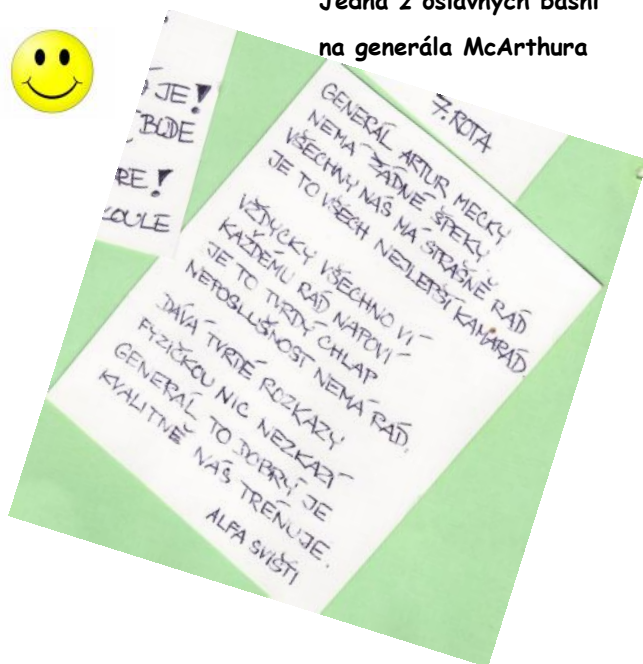
Kovic je malý pán,
sílu má jak hurikán.

Lajcek není žádný špek,
nikdo by mu neutek.

Lucinka je krásná paní,
každý kluk se před ní klaní.

Miša vedoucí je nejlepčí,
Je to pravda, hep-čí!

„Beane, co je toto za strom?“
„Já nevím...“
„Zpíváme to na latroši... Vysoký...?“
„Jako já?“

„Jednadvacítka“ - soutěž oddílů

V pátek 19. října 2012 se vybraná skupina 5 lidí sešla na nádraží ve složení: já-vojček, Chuck, Denis, Tom J. a Sympaťák. Jako doprovod jel s námi Žán.

Sešli jsme se ve 12.00 až na některé opozdilce. Vlak odjížděl asi ve 12.30. Vyrazili jsme směrem na Olomouc, kde jsme předsedli na vlak do Prahy. Byla před námi asi 3hodinová cesta. Naštěstí měl Chuck s sebou nožas, takže jsme se chtěli podívat na nějaký ten filmeček, jenže Deny stáhl jen ukázky, které jely asi hodinu a půl furt dokola, takže jsme mohli jen klikat need for speed, ale alespoň něco.

Cesta rychle uběhla a za chvíli jsme byli v Praze, kde nás čekal Lajcek. Snědli jsme mu hranolky a vypili Coca colu. Potom jsme nasedli na metro a jeli jsme na autobusové nádraží. Protože jsme museli ještě chvíli počkat, tak nám Lajcek přetáhl naše překvapení pro ostatní oddíly, hru cihličky a hada. Když byl čas na odjezd, rozloučili jsme se s Prahou a nasedli na autobus na 2hodinovou cestu do Sloupu.

Dojeli jsme asi mezi posledníma. Na zastávce nás čekala dodávka a tak jsme nasedli a dojeli na TOMáckou základnu, kde už byly ostatní oddíly. Ubytovali nás a za chvíli jsme se dozvěděli, že máme jít do společné místnosti na prezentaci. Chuck s Denisem si rychle nazkoušeli promluvu a šli jsme na to. Ze začátku nám vedoucí ATOMu řekl, o co vlastně budeme soutěžit a zhruba v čem, představil porotu a zahájil prezentace. Bylo tam dalších 5 oddílů- Kadeti, Zlaté šípy, Kamarádi, Paprsek a Čippewa. Prezentace byly všechny hodně zajímavé. Po prezentacích jsme se domluvili na zítřejší snídani a šli „spát“, teda dívat se na film, ale potom jsme šli opravdu spát.

Ráno jsme se probudili v 8.00, ale přišla k nám do pokoje jedna skupina s překvapením- dones-

li nám sušenku s pitíčkem. Když odešli, začali jsme se chystat na snídani. Měli jsme rohlík s koblihlem a čajem. Po snídani následovala 1. hra, stavba tee-pee. Dostali jsme papírek a s popisem stavby a podle toho jsme museli běhat na stanoviště, kde měl každý vedoucí jednu funkci, která se ale po minutě měnila. Museli jsme získat od každého vedoucího podpis k funkci. Při další hře jsme se rozdělili na 2 a 3 lidi. Já jsem byl ve dvojici s Denisem a měli jsme nasbírat dřevo na oheň, ale tak, aby se dalo dat do ešusu, který půjde zavřít. Bylo to celkem těžké, protože bylo mokro. Nasbírali jsme nějakou tu březovou kůru a co nejsušší dřívka. Když to měly všechny skupinky, přesunuli jsme se k ohništi a dostali 3 sirky. Měli jsme udržet co nejdéle oheň se zásob z ešusu. Udrželi jsme ho asi 10 minut, ale bylo by to i dýl, kdybychom věděli, že do toho můžeme foukat. Mezitím ti tři měli udělat ohniště a zajít na nákup na guláš za 100 Kč. Chuck nakoupil brambory, nějaké to koření, cibuli a špekáčky. Dali jsme se do vaření. Dostávali jsme příkazy od našeho

šéfkuchaře Chucka, například nosit dřevo, vodu, ... Vypadalo to fakt moc dobře, i když jsme to přehnali trochu s pepřem, ale přesto byl dobrý, ale pro porotu asi moc ne L.

Po obědě jsme se rozdělili tak jak předtím. Dávkou jsme jeli s Denisem k jezeru, kde jsme si nafoukli lodě a jeli jsme závod, kdo první dojde na druhou stranu, zavolá „AHÓJ“ a vrátí se zpět. Byla velká zima a nám se nechtělo být jen v plavkách a tričkách. Děsila nás představa, kdybychom se vyklopili. Už jen při té představě nám naskakovala husí kůže. Ale museli jsme se překonat. Měřili nám čas a byli jsme bohužel poslední. Tak jsme sbalili čluny a jeli na základnu.

Mezitím ostatní stříleli z luku na terč a taky na tom nebyli nejlíp. Při další hře jsem se vyměnil s Chuckem a hrál jsem s Tomem a Sympatákem. Šli jsme s ostatními na malý kopec, kde byly mezi stromy natažené provazy na lezení. Bylo tam např. X, V a lajna. Nejdřív jsme měli chvíli čas na zkoušku, ale pak to šlo na ostro. X přelezli všichni, na V, které bylo jen pro 2, kluci zářili, oni jediní přišli na správnou taktiku. No a na lajně to už bylo horší. Když jsme se vrátili na pokoj, viděli jsme naši dvojici, jak si bezstarostně kliká na noťasu. Zjistili jsme, že se jim taky nedařilo. Museli totiž lézt po zdi s barevnými dírkami a měli 4 kolíky, pomocí kterých se měli někam dostat.

Potom jsme měli až do večere klid a po večeri jsme se přemístili do společné místnosti, kde jsme vyplňovali test, a Chuck napsal, že nový

ministr školství je Petr Buzek J. Další hra byla, že jsme poslouchali zvuky zvířat, kde jsme zase zaměnili medvěda za jelena, takže tak trochu trapas, když se četli výsledky, že prý u nás o Otrokách máme jiné medvědy, kteří mručí jak jeleni. Potom se předváděla překvapení. Jedna skupinka měla jako překvapení soutěž, ve které se daly vyhrát různé ceny, např. zelí, po kterém Chuck tak neuvěřitelně toužil, ale naštěstí nic nevyhrál, protože to bychom asi večer vážně nepřežili.

Potom očekávané vyhodnocení. Čekali jsme tak 3. místo, ale byli jsme 1. (od konce, ale tak nevdává J). Dostali jsme knížku s návrhy na táborové hry, kterou vydal jeden z přítomných oddílů. Poté jsme se zase domluvili na snídani a podobně. Pak konečně sprcha, jelikož jsme celý den smrděli v začouzeném oblečení, vyčistili zoubky a šli zase „jakože spát“, ale po chvíli jsme to vypli, protože jsme byli šíleně unavení.

Když jsme se probudili, šli jsme na snídani a začali se pomalu balit. Sbalili jsme, povysávali, poklidili a šli jsme se nachystat k odjezdu. Mělo nás zase odvést auto na zastávku, ale museli jsme chvíli počkat a pomoci. Jeden oddíl tam byl autama, ale řidič trochu nezládl vycouvat a sjel ze zítky, takže mu zadní kolo zůstalo viset dolů. Museli jsme donést patníky a kolo podepřít. Nakonec se mu podařilo vyjet. A my jsme taky nasedli do trandáku a jeli na zastávku. Zastavili jsme se ještě chvíli v BILLE, pokecali s Kadetama a vyrazili na zastávku. Bus odjížděl ve 12.14. Opět jsme byli v Praze, hele, vodkud nám jel vlak do Olomouce, a z Olomouce do našich Otrokovic.

Vrátili jsme se v pořádku s 5. místem a úmyslem, že příště budeme první!!!

Vojta Rafaja

První schůzka trochu jinak aneb VÝLET

Dne 22. září jsme vyrazily na výlet jako svou první schůzku v tomto školním roce. Měly jsme sraz 7.30 u LIDLU. Dorazily jsme v docela hojném počtu. Autobus nás odvezl asi 2 km od Starých Hutí. Cupky, dupky do zimy. Některé z nás to cestou nevydržely a něco uzobly ze svých zásob. Po cestě nás čekala běhací hra na skupinky. Po ní jsme si sbalily své věci a skutálely se z kopečka (hej, hej, hej). Uháněly jsme k Buchlovu. Cestou jsme narazily na koně a už bylo o čem povídat. Hrály jsme nějaké hry, třeba nezapomenutelnou bombu a potopu. Došli jsme na hrad Buchlov a čekala nás prohlídka. Po prohlídce jsme si sedly na lavičky a začaly jíst. Byla tam asi nějaká výstava, tak se tam šly holky podívat. Vrátily se se smíchem na tváři. Byl tam takový obraz (nebudu vám říkat, co na něm bylo, zeptejte se Helči J). Po jídle a hoře zábavy jsme šli do Buchlovic. Cestou jsme se dozvědě-

ly, jaká bude naše celoroční hra. Šlo o to, že hra je na jednotlivce a každý jednotlivec představuje stát, kterým bude po celý školní rok. Vlastnoručně vyrobenými vlajkami se na schůzkách budeme posouvat po herní ploše, konec je jasný – dostat se jako první do cíle.

Na náměstí v Buchlovicích jsme čekaly na bus a někteří to nevydrželi a šli si něco koupit do blízkého restaurantu. Mezitím Hanka rozdala nová TOMácká trika těm, kteří si je objednali. Zanedlouho dorazil autobus. Nastoupily jsme a jelo se. Na nádraží jsme taky nečekaly dlouho, jelo se vlakem. Všichni už smutní, že akce je u konce – a tak nevadí. Přece je tady ještě trochu pokecu. V Otrokáčích už na nás čekají maminky (či tatínčí?) a jde se domů. Ach jó!

Bětka Rafajová

Víkendovka vedoucích

Tak jako každý rok, tak i letos jsme se my vedoucí rozhodli strávit víkend spolu a řešit problémy a budoucnost našich oddílů.

Letos jsme tento čas prožili na Sv. Hostýně. Odjezd byl v pátek, ovšem tak různě po skupinkách jak to komu vyhovovalo a jaké měl kdo možnosti. Po ubytování jsme se sešli na večeři a po krátké hře dorazil i otec Josef, Žán a Monika. Posléze jsme se pustili do plánování samotného víkendu, což je velmi důležité, protože takřka každý vedoucí má nějaký ten větší či menší problém nebo záležitost na probrání s ostatními. Tyto schůze místy velmi připomínají zasedání nějakého poslaneckého klubu. Nejdříve schválit program, pak diskuze nad tématem a zřídka dojde i na hlasování. Na rozdíl od naší vlády mluvíme věcně a stručně. Abych Vám přiblížil, o čem mluvíme nebo co řešíme, tak se v zásadě jedná o akcích budoucích jako je třeba potáborovka, Hostýn, tomácká zábava atd. Řešíme taky spolupráci s farností, lepší práci s dětmi a rodiči. Témat je spousta a problémů, akcí a úkolů ještě víc. V sobotu byla na Hostýně pouť rodin našeho děkanátu, a tak jsme se připojili. Dokonce jsem šel ministrovat, ovšem mi nikdo neřekl, že budu mít kadidlo, a ještě že při adoraci bude taky náš arcibiskup Jan Graubner, byl jsem trochu nespůj J.

Po adoraci a mši svaté jsme pokračovali v našem programu s vedoucími. Program jsme prokládali hrami, aby se nám nezavařily mozky. Her bylo dost, hráli jsme třeba na reportéry, na upíry, štafetové hry a mnohé další. V sobotu jsme řešili dost do noci a pak jsem se vydal já a Helča Miklová

Pokračování na str. 13

Tour de Slovácko

Sraz všech cyklistů byl v 10:00 u kostela. Ráno bylo trochu chladnější. Čekal jsem, že se nás sejde minimálně tolik jako minulý cyklovýlet, ale u kostela jsem zjistil, že moje představy byly naivní. Sešlo se nás dohrady šest: já, Denis, pan Bilík, Lajcek, Kovic a Olda. Trochu mě to zklamalo a myslel jsem si, že tenhle výlet bude stát za prd.

Jen co jsme vyjeli z Otrokovic, změnil jsem názor. Jeli jsme po cyklostezce přes Napajedla, potom jsme odbočili směrem na Spytihněv. Odtud naše cesta pokračovala do Babic. Všichni už se těšili do UH, protože měli hlad a slibovaná přestávka nám dodávala sílu. A konečně se objevil náš cíl. Zamkli jsme si kola a zašli do bistra na gyros. Potom jsme si sedli a pobědvali. Gyros byl velice dobrý :-). Až se všichni najedli do sytosti, vyrazili jsme v pomalejším tempu dál. Naše cesta dál pokračovala do dědiny Véska. Z tama jsme jeli k Popovickému rybníku až k hospodě jménem Amfiteátr. Bohužel byla zavřená a Laďa, který si chtěl koupit kofolu, musel počkat. Dál vedla naše cesta lesem až k rozhledně Rovnina. To byla ta nejhorší cesta za celý výlet. Furt jsme jeli do kopce. Někteří to vzdali a šli pěšky, protože kopec byl opravdu hodně strmý. Byli jsme úplně vyřízení a v tu chvíli jsem si uvědomil, že je dobře, že jelo tak málo lidí, protože kdyby nás bylo víc, tak by nám to trvalo hrozně dlouho. Pomalu ale jistě se blížil konec kopce. Byly jsme kousek od svého cíle. Když jsme konečně přijeli k rozhledně, čekalo nás docela dost schodů, ale stálo to za to. Výhled byl nádherný. Chvilku jsme si odpočinuli, pokochali se výhledem a zase sedli na kola.

Měli jsme namířeno do Místřic. Cesta z rozhledny byla hrozná. Furt to drncalo. Strašně se mi klepaly ruce. Hned jak jsme přijeli do Místřic, bylo to lepší. Z Místřic pokračovala naše cesta dál do Kněžpole. Užívali jsme si krásnou cestu z kopce. Docela nás bolely zadky, ale to k takovému výletu prostě patří. Projeli jsme Kněžpolem a vjeli do lesa. Celý den bylo krásné počasí a projížďka lesem se nám docela zamlouvala. Jeli jsme až do Spytihněvi.

Zpáteční cesta vedla stejnou trasou jako ráno. V Napajedlích jsme se napojili na cyklostezku a frčeli domů (někteří). V Otrokovicích jsme zjistili, že máme fůru času a tak konečně došlo na Laďovu vysněnou kofolu. Chvilku jsme pokecali a poté ukončili výlet. Pro některé cesta skončila už v Otrokovicích, ale někteří museli ještě pár kilometrů šlapat ke své milované rodině a pohodlnému gauči :-).

SympI

Pokračování ze str. 12

na procházku kolem nasvícené baziliky. V neděli jsme po snídani dořešili pár nezbytností a po mši a výtečném obědě jsme se rozjeli domů.

Jsem moc rád, že jsem mohl na této akci být, dala mi víc, než jsem čekal, být tam s těmi lidmi, se kterými nám jde o stejnou věc, a to pracovat s dětmi a mládeží a přibližovat jim Boha a posilovat sebe i je ve víře.

Lajcek

Trocha zábavy :-)

Hádanka

Máte dva džbány, pětilitrový a třílitrový, a neomezený zdroj vody. Dokážete odměřit čtyři litry?

Ze žákovských knížek

- Houpal se na židli a bez dovolení spadl.
- Neustále se baví a odmítá mi říct, o čem.
- Svým zpěvem úmyslně ruší hodinu zpěvu.
- Smrká mi do výkladu.
- Spal při hodině tak tvrdě, že ho neprobudil ani příchod pana ředitele, který strašně dupe a funí.
- Dívá se na mě skrz pravítko a směje se mi, že jsem zelená.
- Hodil mokrou houbou po učitelce a ta po dopadu na zem udělala loužičku.
- Učitelka: "Smrdí, umývat!" Otec: "Učit, nečichat!"

Tenhle znáš?

V nemocnici se ptá lékař skautíka: „Jak došlo k tvému zranění?“ Skautík se hluboce zamyslel a povídá: „Ale to bylo tak: hráli jsme hru, jak dávat první pomoc, a spadl jsem klukům z nosítek.“

Do družiny Jestřábů přišel nováček a říká: „Chtěl bych chodit do vaší družiny. Umím totiž napodobovat všechny ptáky.“ „No, to je toho, to u nás umí skoro každý,“ zněla odpověď rádce družiny. Nováček mrzutě pokrčil rameny a povídá: „Když nechcete, tak nechcete.“ Otevřel okno, roztáhl paže a odletěl.

Znáš dobrý vtip?

Tak nám nějaký pošli! Pět nejlepších otiskneme a odměníme!

Víte co vznikne zkřížením dělostřelectva s jabloní? Odpověď najdete v tajence :-)

O	G	O	P	I	R	B	O	T	A
S	K	L	Á	D	K	A	Z	Y	A
N	O	O	V	Á	O	A	T	B	É
T	M	K	R	F	D	R	D	O	L
N	A	O	D	O	B	V	T	P	E
O	Á	O	K	R	T	R	H	J	Ž
V	R	Š	A	M	O	S	R	B	B
Z	E	L	Í	U	L	O	O	A	S
K	U	E	B	L	L	P	M	R	U
P	N	A	R	E	B	E	A	K	P

AMOK	EPOS	LUP	PROSTOR	TROUBA
BERAN	FORMULE	OKO	ROLE	ZELÍ
BOD	HROM	OPI	SKLÁDKA	ZROD
BOTA	KAZY	PÁV	SUP	ZVON
DORT	KOLO	PLOT	ŠKODA	ŽELÉ
DRDOL	KRAB	POBYT	ŠLE	

OTOČÍ! - OTROKOVICKÝ Oddílový Časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice.

Redakce: Honza Žalčík (Žán), Laďa Beran (Lajcek), Hanka Ludvíková.

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

Kluci www.tom1419.org

Redakční mail: otoc@tom1419.org

V KŘEMILOVĚ LESE SE
STMÍVÁ

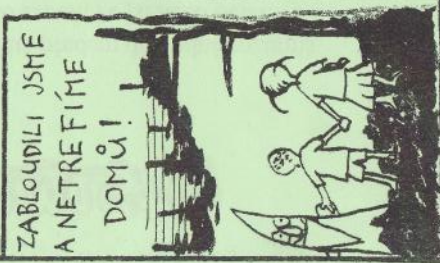
JE TO ZLE, TEĎ JIŽ
CESTU DOHŮ NENAJDĚM.

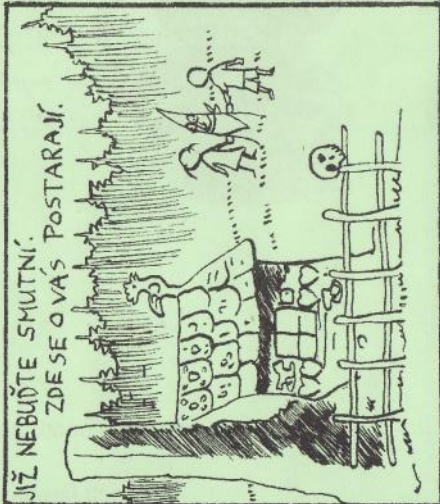
JSEM KŘEMIL!
CO DĚLÁTE ZA TMY
V MĚM LESE?

ZABLOUDILI JSME
A NETREFÍME
DOMŮ!

JIŽ NEBUĎTE SMUTNÍ:
ZDE SE O VÁS POSTARAJÍ.

POKUD VÁM
NEBUDU SCHOPEN
POMOCI,
RÁD VÁS
DOPROVODÍM
K ODBORNÍKŮM.

Křemil